

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av lagen om gottgörelse för bolagsskatt och om ändring av
lagen om skattelättnader för sjöfarten**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagen om gottgörelse för bolagsskatt och lagen om skattelättnader för sjöfarten skall ändras. I anslutning till en reform av kapitalinkomstbeskattningen och företagsbeskattningen skall i lagen om gottgörelse för bolagsskatt göras de ändringar som följer av att samfundsskattesatsen sänks till 25 procent. Minimibeloppet av inkomstskatten för bolag och gottgörelse för bolagsskatt skall härvid utgöra 1/3 av dividenden. Dessutom föreslås att lagen ändras så att användningstiden för skatteöverskotten skall förlängas från 5 till 10 år och att användningen skall begränsas i fall av ägarbyte. Det föreslås

att till bolagets jämförelseskatt också skall räknas källsskatt som har betalats för dividendinkomster som förvärvats genom utomlands gjorda direkta investeringar.

Det föreslås att skattelättnaderna enligt lagen om skattelättnader för sjöfarten skall tillämpas ytterligare ett år. Fartygsanskaffningsreservering skall kunna göras ännu i bokslutet för 1993 och avdrag för isavgiftsklass också för fartyg som beställs 1993.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1993 och avses bli behandlad i samband med den. Avsikten är att lagarna skall träda i kraft vid ingången av 1993.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

1.1. Lagen om gottgörelse för bolagsskatt

Lagen om gottgörelse för bolagsskatt (1232/88) trädde i kraft vid ingången av 1990. Den viktigaste avsikten med lagen är att integrera beskattningen av aktiebolag och dess delägare i fråga om utdelad dividend. Genom lagen slopades den dubbla beskattningen av dividender och samtidigt säkerställs en enkel beskattning. Lagen tillämpas också på ränta som betalas på andelskapital och garantikapital samt på ränta på placeringar i tillskotts-fonder. Tillämpningsområdet för lagen har senare utvidgats till ränta på placeringsandel och vinstandel på grundfondsandel genom en lag som trädde i kraft vid ingången av 1991 (1165/90). Lagen har också årligen ändrats på grund av

att samfundsskattesatsen har sänkts genom lagar som givits 1989, 1990 och 1991 (1192/89, 1165/90 och 1672/91).

För närvarande är grunden för beloppet av gottgörelsen för bolagsskatt att samfundsskatteprocenten vid statsbeskattningen utgör 19 och det genomsnittliga priset på kommunal- och kyrkoskatteöret sammanlagt 17 penni. Minimibeloppet av inkomstskatten för bolag och storleken av gottgörelsen för bolagsskatt är härvid 9/16 (36/64) av dividendens belopp.

I regeringens proposition med förslag till inkomstskattelag och till lag om ändring av 1 och 6 §§ lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund, som skall avlätas samtidigt med denna proposition, föreslås det att ett samfund på sin beskattningsbara inkomst skall betala inkomstskatt enligt en fast inkomstskatteprocent. Denna procent skall vara

25, varav statens andel är 12,96, kommunens andel 11,20 och församlingens andel 0,84. Minimibeloppet av inkomstskatt för bolag och gottgörelsen för bolagsskatt skall då för dividend som utdelas för 1993 och för senare år vara 1/3 (25/75) av dividendens belopp.

Inom systemet för gottgörelse av bolagsskatt sker utjämningen mellan skatteåren med hjälp av skatteöverskott. När bolaget delar ut dividend förutsätts det att det betalar en skatt som är minst lika stor som den gottgörelse som ansluter sig till dividenden. Om den skatt som bestäms på basis av bolagets beskattningsbara inkomst överstiger minimibeloppet av denna inkomstskatt, uppstår för bolaget ett skatteöverskott som kan utnyttjas under följande år. För närvarande kan skatteöverskotten utnyttjas under de fem följande skatteåren.

I denna proposition föreslås att användningstiden för skatteöverskotten förlängs till tio år. Användningstiden kommer då att motsvara den användningstid för förluster som föreslås i proposition med förslag till inkomstskattelag.

Avdrag av skatteöverskotten för ett bolag som fusioneras förhindras, om över hälften av aktierna i bolaget har bytt ägare. Rätten att dra av förluster förloras alltid, om över hälften av aktierna i ett bolag har bytt ägare. I lagen om gottgörelse för bolagsskatt saknas däremot något stadgande genom vilket användningen av skatteöverskott skulle begränsas i andra fall av ägarbyte än fusioner. Av denna orsak finns det risk för att skattespekulation uppkommer vid köp av bolag med skatteöverskott.

I propositionen föreslås att skatteöverskott från tidigare år i regel inte skall få användas, om över hälften av aktierna i bolaget har bytt ägare genom något annat fång än arv eller testamente. Med undantag från huvudregeln kunde av särskilda skäl på ansökan medges rätt att använda skatteöverskott, om detta är nödvändigt med hänsyn till fortsatt verksamhet inom bolaget. En sådan möjlighet finns för närvarande i lagen om förlustutjämning vid inkomstbeskattningen (362/68), och enligt den kan finansministeriet på ansökan bevilja rätt att dra av förluster från tidigare år.

Enligt regeringsprogrammet skall skattebemyndandet i fråga om dividender som tas hem från utlandet lindras. Eftersom dividenderna på direkta placeringar från skatteavtalsstater redan nu är skattefria i Finland, koncentreras problemet beträffande beskattningen av dividender som tas hem till vidareutdelning av

hemtagen dividend. Inom det nuvarande systemet för gottgörelse av bolagsskatt räknas inte till bolagets jämförelseskatt sådan skatt som har betalats för dividender i en främmande stat, varvid bolaget kan bli tvunget att betala kompletteringsskatt när det såsom dividend delar ut dividender vidare som det har tagit hem från utlandet. I propositionen föreslås att till jämförelseskatten skall räknas den källskatt som i en främmande stat har betalats för dividendinkomster från direkta placeringar utomlands. Skatt som betalats på annan utländsk inkomst än ovannämnd dividendinkomst hänförs inte till jämförelseskatten.

Enligt den gällande lagen om gottgörelse för bolagsskatt uppgår minimibeloppet av ett bolags inkomstskatt och gottgörelsen för bolagsskatten för dividend som delas ut för 1992 till 9/16 av dividendens belopp, som bygger på en skattesats på 36 procent. I fråga om dividend som enligt beslut skall delas ut för 1992 utgör den i de flesta fall inkomst för 1993 för dividendtagaren.

I förslaget till inkomstskattelag föreslås att dividendinkomst räknat från skatteåret 1993 i regel skall utgöra kapitalinkomst, vars inkomstskatteprocentsats är 25, eller förvärvsinkomst, som skall beskattas enligt en progressiv skatteskala, beroende på det matematiska värdet av aktien hos det bolag som delar ut dividend. Är dividendtagaren ett annat bolag, är skattesatsen för dividenden alltid 25 procent. Om gottgörelsen för bolagsskatt vid beskattningen av dividendtagaren då byggde på en skattesats på 36 procent, skulle detta leda till skatteåterbäring, vilket i sin tur skulle innebära en obefogat förmånlig beskattning av dividenderna skatteåret 1993.

I propositionen föreslås att gottgörelsen för bolagsskatt vid beskattningen för 1993 och därefter skall alltid vara 1/3 av dividendens belopp, varvid den gottgörelse för bolagsskatt som räknas såsom dividendtagarens skattepliktiga inkomst och som skall räknas honom till godo kommer att motsvara hans skattesats.

1.2. Lagen om skattelättnader för sjöfarten

Lagen om skattelättnader för sjöfarten (433/81) gällde ursprungligen fartygsbeställningar 1981—1985. År 1985 förlängdes lagens giltighetstid med fem år (950/85). Enligt målsättningarna för totalreformen av beskattning-

en 1990 försökte man frågå speciallagarna om skattelättnader. Då ansågs det dock vara viktigt att verksamhetsbetingelserna för sjöfartsnäringen inte försvagades genom en alltför snabb omläggning av det lindriga skattebemötandet av de företag som idkade sådan verksamhet och som redan hade blivit hävdvunnet. Sålunda frångicks stödet till sjöfartsnäringen i form av beställningsavskrivningar och klassificeringsreserveringar, men möjligheten att utnyttja de återstående skattelättnaderna, dvs. fartygsanskaffningsreservering och avdrag för isavgiftsklass förlängdes med två år genom lag som givits 1990 (1101/90).

Avdrag för isavgiftsklass

En skattskyldig som 1981—1992 har beställt ett fartyg på minst 19 registerton eller minst i isavgiftsklass IA för att byggas i Finland, får vid beskattningarna för det år när fartyget har tagits i bruk och de tre följande skatteåren göra ett avdrag för isavgiftsklass från intäkten av rederiverksamhet. Det sista året för avdraget är 1997. Avdraget utgör 3 procent av anskaffningsutgiften för fartyget. Eftersom avdraget beviljas för fyra år, innebär det ett extra, slutligt avdrag på sammanlagt 12 procent vid inkomstbeskattningen.

Avdrag för isavgiftsklass har sedan 1985 med tillstånd av finansministeriet fått göras också på annan inkomst än inkomst från rederiverksamhet och dessutom för fartyg som har beställts från utlandet. I praktiken har dock inga tillstånd beviljats för avdrag för utomlands beställda fartyg. Undantag för avdrag på andra inkomster än inkomster från rederiverksamheten har beviljats i det fall att det har varit frågan om ett i Finland anskaffat fartyg som används för transporter inom den skattskyldiges egen industriproduktion.

För att trygga sjöfartsnäringens verksamhetsbetingelser föreslås det att avdrag skall kunna göras ännu på grundvalen av fartygsbeställningar som görs 1993 och att det sista året för avdraget skall vara 1998.

Fartygsanskaffningsreservering

Ett företag får från inkomsten av rederirörelse i boksluten för 1981—1992 dra av en fartygsanskaffningsreservering. Några övre

gräns har inte dragits för reserveringen. Avdrag av fartygsanskaffningsreservering vid beskattningen förutsätter att det inom sex månader efter räkenskapsperiodens utgång görs en fartygsanskaffningsdeposition i Finlands Bank som utgör hälften av reserveringen.

En fartygsanskaffningsdeposition får lyftas med tillstånd av skattestyrelsen när reserveringen används för anskaffning av ett fartyg på minst 19 registerton. Fartyget kan också vara byggt utomlands, och det får också anskaffas begagnat. En ny fartygsanskaffningsreservering får göras också under samma skatteår då den tidigare bildade reserveringen används. Om reserveringen inte används för att täcka anskaffningsutgiften för ett fartyg, får depositionen lyftas tidigast två år efter utgången av det skatteår från vars inkomst reserveringen har dragits av. Fartygsanskaffningsreserveringen räknas härvid som skattepliktig inkomst. En fartygsanskaffningsreservering skall enligt det nuvarande stadgandet användas senast 1997.

I propositionen föreslås att fartygsanskaffningsreservering för tryggnad av sjöfartsnäringens verksamhetsbetingelser skall få göras som tidigare ännu i bokslutet för 1993. Det föreslås också att tiden för utnyttjande av reserveringen skall förlängas med ett år, dvs. till 1998.

2. Beredningen av ärendet

Förslaget till lag om ändring av lagen om gottgörelse för bolagsskatt baserar sig på de förslag som har lagts fram av expertgruppen för utvecklande av beskattningen av kapitalinkomster och företagsbeskattningen (arbetsgruppspromemoria FM 1991:28).

Förslaget till lag om ändring av lagen om skattelättnader för sjöfarten har beretts som tjänstearbete.

3. Propositionens ekonomiska verkningar

3.1. Lagen om gottgörelse för bolagsskatt

Ändringen enligt propositionen av inkomstskattens minimibelopp och av beloppet på gottgörelse för bolagsskatt ansluter sig till den helhet som avser beskattningen av kapitalinkomster och företagsbeskattningen. Verkningarna av reformen bedöms i regeringens

proposition med förslag till inkomstskattelag och till lag om ändring av 1 och 6 §§ lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund samt i regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och om ändring av koncernbidrag vid beskattningen.

De andra ändringsförslagen gällande lagen om gottgörelse för bolagsskatt har inga större effekter på den offentliga ekonomin.

3.2. Lagen om skattelättnaderna för sjöfarten

Fartygsanskaffningsreserveringarna enligt lagen om skattelättnader för sjöfarten uppgick i företagens balansräkningar 1987—1991 till i genomsnitt 280 miljoner mark. Den räntefria skattecredit för företagen som ingick i reserveringarna hade ett värde av cirka 130 miljoner mark och den kalkylerade ränteförmån som denna skattecredit gav var 10—15 miljoner mark per år. Avdragen för isavgiftsklass var 1988—1990 i genomsnitt 40 miljoner mark om året. Det till avdraget anslutna skattestödet var 15—20 miljoner mark per år.

Det föreslås att giltighetstiden för lagen om skattelättnader för sjöfarten skall förlängas med ett år så att grunderna för lättnaderna förblir oförändrade. Propositionens verkningar på den offentliga ekonomin påverkas framför

allt av utvecklingen av de fartygsinvesteringar som berättigar till skattelättnader. När man bedömer effekterna av propositionen på skatteavkastningen måste dessutom beaktas den föreslagna relativa sänkningen av företagets beskattning från ingången av 1993. Om användningen av skattelättnaderna hålls på samma nivå som de senaste åren skulle den kalkylerade ränteförmån som fartygsanskaffningsreserveringen erbjuder minska till cirka 10 miljoner mark och det skattestöd som ingår i avdraget för isavgiftsklass likaså till cirka 10 miljoner mark.

4. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Förslagen till ändring av lagen om gottgörelse för bolagsskatt och lagen om skattelättnader för sjöfarten utgör en del av den mer omfattande reformen av kapitalinkomstbeskattning och företagsbeskattning. Ändringsförslagen hör nära samman med regeringens propositioner med förslag till inkomstskattelag och till lag om ändring av 1 och 6 §§ lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund och till lagar om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och om ändring av koncernbidrag vid beskattningen.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Lagen om gottgörelse för bolagsskatt

1 §. Det föreslås att hänvisningen i paragrafens 4 mom. till lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (1240/88) ersätts med en hänvisning till inkomstskattelagen.

2 §. I regeringens proposition med förslag till inkomstskattelag och till lag om ändring av 1 och 6 §§ av lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund föreslås att om skatteplikten för samfund som är fria från inkomstskatt, delvis skattefria samfund och allmännyttiga samfund skall stadgas i särskilt rubricerade paragrafer.

För att lagen skall vara entydigare föreslås

att till 2 § lagen om gottgörelse för bolagsskatt fogas ett stadgande som berör allmännyttiga samfund. Ändringen är teknisk och ändrar inte på allmännyttiga samfunds ställning i beskattningshänseende.

4 och 6 §§. I proposition med förslag till inkomstskattelag föreslås att inkomstskatteprocenten för samfund skall vara 25. Gottgörelsen för bolagsskatt och minimibeloppet av inkomstskatten för ett bolag kommer då i motsvarande grad att sjunka från nuvarande 9/16 (36/64) till 1/3 (25/75) av dividendens belopp.

7 §. Skatt som debiteras på basis av prövning enligt 72 § beskattningsslagen beaktas inte i företagets jämförelseskatt. Stadgandet i 72 § 1 mom. 4 punkten, som gäller beskattning enligt

prövning av affärsinkomst, har upphävts genom lag av den 28 december 1990 (1252/90). Beskattning enligt prövning av fastighet på basis av 72 § 2—4 mom. beskattningslagen tillämpas dock ännu vid beskattningar för 1993 och 1994 så att vid övervägandet av det skäligen beloppet beaktas endast den andel av skatteåret som föregår kalenderåret 1993. Det föreslås att lagen om gottgörelse för bolagsskatt ändras så att i den stryks hänvisningarna till 72 § 1 mom. 1—3 punkten beskattningslagen, och att jämförelseskatten skall beräknas för företaget på grundvalen av den beskattningsbara inkomst som återstår efter förluster från tidigare år. Om att de belopp som skatteåren 1993 och 1994 fastställs enligt prövning inte beaktas skall stadgas i ikraftträdelsestadgandet.

Det föreslås dessutom att 7 § lagen om gottgörelse för bolagsskatt skall ändras så att beloppet av källsskatt som finskt dividendtagarbolag har betalt i en främmande stat för dividend skall inräknas i bolagets jämförelseskatt. Ändringen skall emellertid endast gälla dividender som i Finland är befriade från skatt med stöd av ett dubbelbeskattningsavtal som Finland ingått med en främmande stat samt i Finland skattefria dividender som utgör avkastning av sådana direkta placeringar som avses i 61 a § lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet.

8 §. Det föreslås att användningstiden för skatteöverskott skall förlängas till tio år. Förlängning skall gälla också skatteöverskott som uppstått under 1989—1992. Samtidigt skall möjligheten att använda dem begränsas så att skatteöverskott inte skall få utnyttjas om över hälften av bolagets aktier eller andelar har bytt ägare eller över hälften av dess medlemmar har bytts under det år då skatteöverskottet uppstod eller därefter genom något annat fång än arv eller testamente. Skatteöverskott som uppstått före ikraftträdandet av lagen under 1989—1992 skall inte få utnyttjas, om det skatteåret 1993 eller därefter har skett en i denna paragraf åsyftad förändring i bolagets ägarförhållanden. Finansministeriet kunde dock på ansökan i undantagsfall bevilja rätt att använda skatteöverskott trots ägarbyte.

9 §. Det föreslås att paragrafen skall ändras av den orsaken att den nuvarande typen av kommunalbeskattning av bolag skall frångås. Kompletteringsskatt, som för närvarande debiteras som inkomstskatt till staten, skall debiteras såsom inkomstskatt, varav statens andel

skall vara 12,96, kommunens andel 11,20 och församlingens andel 0,84 procentenheter.

14 §. Paragrafens 2 mom. skall ändras så att minimibeloppet av inkomstskatten för bolag i fråga om dividend som har delats ut för 1992 och gottgörelsen för bolagsskatt är 9/16 av dividendens belopp. För en dividendtagare skall gottgörelsen för bolagsskatt i fråga om dividender som har delats ut redan för 1992 och tidigare år vid beskattningen år 1993 utgöra 1/3 av dividendens belopp enligt lagens 4 §.

Avsikten är att till paragrafen fogas ett nytt 4 mom., enligt vilket ägarbyten som skett före lagändringen under 1989—1992 inte skall hindra utnyttjande av skatteöverskott vid ett senare tillfälle.

1.2. Lagen om skattelättnader för sjöfarten

6 §. Enligt paragrafen skall avdrag för isavgiftsklass få göras för fartyg som 1981—1993 beställs i Finland vid beskattningarna för det skatteår då fartyget har tagits i bruk och de tre följande åren. Förutsättningarna för avdraget skall vara de samma som nu. Avdraget är tre procent av anskaffningsutgiften för fartyget.

Finansministeriet skall fortfarande ha möjlighet att bevilja rätt till avdrag för isavgiftsklass också från annan inkomst än inkomsten av rederirörelse liksom för fartyg som beställs från utlandet 1986—1993.

7 §. Enligt paragrafen skall fartygsanskaffningsreservering få göras i boksluten för 1981—1993. Stadgandet om fartygsanskaffningsdeposition skall ha samma innehåll som det nuvarande. Också 8—11 §§, som gäller användningen av fartygsanskaffningsreserveringen skall förbli oförändrade.

14 §. Paragrafen skall ändras så att lagens stadganden om avdrag för isavgiftsklass och fartygsanskaffningsreservering tillämpas också vid beskattningen för 1998. En fartygsanskaffningsreservering som inte har använts före utgången av 1998 skall betraktas som skattepliktig inkomst för det nämnda året.

2. Ikraftträdande

Regeringen föreslår att lagarna träder i kraft vid ingången av 1993. De skall tillämpas första gången vid beskattningen för 1993. Lagen om

gottgörelse för bolagsskatt skall dock tillämpas så att den inkomstskatt som följer av belopp som enligt 72 § 2—4 mom. beskattningslagen har lagts till samfundets inkomst inte skall

beaktas i bolagets jämförelseskatt skatteåren 1993 och 1994.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om gottgörelse för bolagsskatt

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 29 december 1988 om gottgörelse för bolagsskatt (1232/88) 1 § 4 mom., 2 §, 4 § 1 mom., 6 § 1 mom., 7 §, 8 § 2 mom., 9 § och 14 § 2 mom.,

av dessa lagrum 1 § 4 mom. sådant det lyder i lag av den 21 december 1990 (1165/90) samt 4 § 1 mom., 6 § 1 mom. och 14 § 2 mom. sådana de lyder i lag av den 30 december 1991 (1672/91) och 8 § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 22 december 1989 (1192/89), samt

fogas till 8 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 22 december 1989, nya 3 och 4 mom. och till 14 §, sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 30 december 1991, ett nytt 4 mom. som följer:

1 §

Stadgandena om dividendtagare i denna lag tillämpas även på dem som får ränta eller vinstandel som avses i 2 mom. samt på delägare i en sammanslutning som avses i *inkomstskattelagen* (/), om den dividend som sammanslutningen får och den ränta eller den vinstandel som avses i 2 mom. anses vara skattepliktig inkomst för delägarna vid inkomstbeskattningen.

2 §

Denna lag tillämpas inte på samfund som är fria från inkomstskatt, delvis skattefria samfund och allmännyttiga samfund eller på dividend som erhållits från dem.

4 §

En dividendtagare har på basis av den dividend som han har fått från ett bolag rätt till *en gottgörelse för bolagsskatt* som motsvarar 1/3 av dividendbeloppet.

6 §

Ett bolag som delar ut dividend skall i inkomstskatt betala minst 1/3 av den dividend som enligt beslut av bolaget skall delas ut för skatteåret (*inkomstskattens minimibelopp*).

7 §

Vid uträkningen av om bolagets skatt motsvarar minst inkomstskattens minimibelopp beaktas den inkomstskatt som bolaget efter avdrag av förluster under tidigare år skall påföras på basis av den återstående beskattningsbara inkomsten och den skatt som har betalats i en främmande stat för dividendinkomst som är skattefri i Finland eller befriad från skatt i Finland enligt skatteavtal (*jämförelseskatt*). Skatteförhöjning beaktas dock inte och till jämförelseskatten hänförs inte beloppet av den skatt som har betalats i en främmande stat och som skall dras av från den skatt som skall betalas i Finland.

8 §

Om bolagets jämförelseskatt för skatteåret är mindre än inkomstskattens minimibelopp, beaktas skatteöverskotten för tio skatteår före skatteåret, räknat från det tidigaste året, tills jämförelseskatten är lika stor som inkomstskattens minimibelopp.

Skatteöverskotten beaktas dock inte, om över hälften av bolagets aktier eller andelar har bytt ägare eller över hälften av dess medlemmar har bytts under det år då skatteöverskottet uppstod eller därefter genom något annat fång än arv eller testamente.

Utan hinder av 3 mom. kan finansministeriet av särskilda skäl, när det med tanke på

bolagets fortsatta verksamhet är behövligt, på ansökan bevilja rätt att beakta skatteöverskott.

9 §

Om jämförelseskatten sedan skatteöverskotten har beaktats är mindre än inkomstskattens minimibelopp, påförs bolaget det bristande beloppet såsom inkomstskatt (*kompletterings-skatt*).

14 §

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1990. I fråga om dividend som delas ut för skatteåret 1990 är inkomstskattens minimibelopp och storleken av gottgörelsen för bolagsskatt dock 21/29 av dividendens belopp. Vid beskattningen av en dividendtagare skall lagen inte tillämpas på dividender som har delats ut för en räkenskapsperiod som har löpt ut innan lagen träder i kraft. Vad gäller den dividend som delas ut för skatteåret 1991 är

inkomstskattens minimibelopp och storleken av gottgörelsen för bolagsskatt 2/3 av dividendens belopp. I fråga om dividend som delas ut för skatteåret 1992 är inkomstskattens minimibelopp och storleken av gottgörelsen för bolagsskatt 9/16 av dividendens belopp. Beträffande dividendtagare är gottgörelsen för bolagsskatt vid beskattningen för 1993 och därefter dock alltid 1/3 av dividendens belopp.

De skatteöverskott som uppstått under skatteåren 1989—1992 beaktas utan hinder av att bolagets aktier eller andelar har bytt ägare eller att medlemmarna har bytts ut under skatteåren 1989—1992 på det sätt som avses i 8 § 3 mom.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1993. I den jämförelseskatt som anges i 7 § medräknas dock inte inkomstskatt som påförs bolaget enligt 72 § 2—4 mom. beskattningslagen.

2.

Lag

om ändring av lagen om skattelättnader för sjöfarten

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 6, 7 och 14 §§ lagen den 18 juni 1981 om skattelättnader för sjöfarten (433/81), sådana de lyder i lag av den 14 december 1990 (1101/90), som följer:

6 §

En skattskyldig som under 1981—1993 beställer ett fartyg med en nettodräktighet av minst 19 registerton för att byggas i Finland i finsk isavgiftsklass I A eller högre har rätt att vid beskattningen för det skatteår under vilket fartyget har tagits i bruk samt för de tre följande skatteåren från inkomsten från rederirörelsen utom övriga tillåtna avdrag varje år dra av ett belopp som utgör 3 procent av anskaffningsutgiften för fartyget (*avdrag för isavgiftsklass*).

Finansministeriet kan av särskilda skäl på ansökan bevilja den skattskyldige rätt till fullt eller partiellt avdrag för isavgiftsklass även från annan inkomst än inkomsten av rederirörelsen samt även för ett fartyg som anges i 1 mom. och som har beställts från utlandet 1986—1993.

7 §

En skattskyldig har rätt att från inkomsten av rederirörelsen dra av beloppet av reservering som han har gjort i sina bokslut för 1981—1993 (*fartygsanskaffningsreservering*). För att få dra av reserveringen skall den skattskyldige inom sex månader efter räkenskapsperiodens utgång på ett i Finlands Bank särskilt öppnat konto sätta in ett belopp som utgör 50 procent av fartygsanskaffningsreserveringens belopp (*fartygsanskaffningsdeposition*).

14 §

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1981. Den tillämpas vid beskattningarna för 1981—1995. Lagens 6 § och stadgandena i 7—11 §§ om fartygsanskaffningsreservering tillämpas likväl även vid beskattningarna för 1996—1998.

En klassificeringsreservering som inte har utgången av 1998 anses såsom skattepliktig använts före utgången av 1995 anses såsom inkomst för 1998. En fartygsan-
skaffningsreservering som inte har använts före _____ Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 25 september 1992

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Finansminister *Iiro Viinanen*

1.

Lag**om ändring av lagen om gottgörelse för bolagsskatt**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 29 december 1988 om gottgörelse för bolagsskatt (1232/88) 1 § 4 mom., 2 § 4 § 1 mom., 6 § 1 mom., 7 §, 8 § 2 mom., 9 § och 14 § 2 mom.,

av dessa lagrum 1 § 4 mom. sådant det lyder i lag av den 21 december 1990 (1165/90) samt 4 § 1 mom., 6 § 1 mom. och 14 § 2 mom. sådana de lyder i lag av den 30 december 1991 (1672/91) och 8 § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 22 december 1989 (1192/89), samt

fogas till 8 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 22 december 1989, nya 3 och 4 mom. och till 14 §, sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 30 december 1991, ett nytt 4 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 §

1 §

Stadgandena om dividendtagare i denna lag tillämpas även på dem som erhåller ränta eller vinstandel som avses i 2 mom. samt på delägare i en sammanslutning som avses i lagen om skatt på inkomst och förmögenhet, om dividend som sammanslutningen erhåller och den ränta eller den vinstandel som avses i 2 mom. anses vara skattepliktig inkomst för delägarna vid inkomstbeskattningen.

Stadgandena om dividendtagare i denna lag tillämpas även på dem som får ränta eller vinstandel som avses i 2 mom. samt på delägare i en sammanslutning som avses i *inkomstskattelagen* (/), om den dividend som sammanslutningen får och den ränta eller den vinstandel som avses i 2 mom. anses vara skattepliktig inkomst för delägarna vid inkomstbeskattningen.

2 §

2 §

Denna lag tillämpas inte på samfund som vid inkomstbeskattningen helt eller delvis är fria från skatt eller på dividend som erhållits från dem.

Denna lag tillämpas inte på samfund *som är fria från inkomstskatt, delvis skattefria samfund* och allmännyttiga samfund eller på dividend som erhållits från dem.

4 §

4 §

En dividendtagare har på basis av den dividend som han erhållit från ett bolag rätt till *en gottgörelse för bolagsskatt* som motsvarar 9/16 av dividendbeloppet.

En dividendtagare har på basis av den dividend som han har fått från ett bolag rätt till *en gottgörelse för bolagsskatt* som motsvarar 1/3 av dividendbeloppet.

6 §

6 §

Ett bolag som delar ut dividend skall i inkomstskatt betala minst 9/16 av den dividend som enligt beslut av bolaget skall delas ut för skatteåret (*inkomstskattens minimibelopp*).

Ett bolag som delar ut dividend skall i inkomstskatt betala minst 1/3 av den dividend som enligt beslut av bolaget skall delas ut för skatteåret (*inkomstskattens minimibelopp*).

Gällande lydelse

7 §

Vid uträkning av om bolagets skatt motsvarar minst inkomstskattens minimibelopp beaktas den stats-, kommunal- och kyrkoskatt som bolaget skall påföras på basis av den inkomst som fastställs i enlighet med 72 § 1 mom. 1-3 punkten beskattningslagen efter avdrag för förlust som avses i lagen om förlustutjämning vid inkomstbeskattningen (jämförelseskatt). *Det sammanlagda beloppet av kommunal- och kyrkoskatten skall dock anses vara 17 penni per skatteåre.* Skatteförhöjning beaktas inte och till jämförelseskatten hänförs inte beloppet av den skatt som har betalats i en främmande stat och som skall dras av från den skatt som skall betalas i Finland.

8 §

Om bolagets jämförelseskatt för skatteåret är mindre än inkomstskattens minimibelopp, beaktas skatteöverskotten för de fem skatteåren före skatteåret, räknat från det tidigaste året, intill dess att jämförelseskatten är lika stor som inkomstskattens minimibelopp.

9 §

Om jämförelseskatten sedan skatteöverskotten har beaktats är mindre än inkomstskattens minimibelopp, påförs bolaget det bristande beloppet såsom inkomstskatt *till staten (kompletteringskatt)*.

14 §

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1990. I fråga om den dividend som delas ut för skatteåret 1990 är inkomstskattens minimibelopp och storleken av gottgörelsen för bolagsskatt likväl 21/29 av dividendens belopp. Vad gäller den dividend som delas ut för skatteåret 1991 är inkomstskattens minimibe-

Föreslagen lydelse

7 §

Vid uträkningen av om bolagets skatt motsvarar minst inkomstskattens minimibelopp beaktas *den inkomstskatt som bolaget efter avdrag av förluster under tidigare år skall påföras på basis av den återstående beskattningsbara inkomsten och den skatt som har betalats i en främmande stat för dividendinkomst som är skattefri i Finland eller befriad från skatt i Finland enligt skatteavtal (jämförelseskatt)*. Skatteförhöjning beaktas dock inte och till jämförelseskatten hänförs inte beloppet av den skatt som har betalats i en främmande stat och som skall dras av från den skatt som skall betalas i Finland.

8 §

Om bolagets jämförelseskatt för skatteåret är mindre än inkomstskattens minimibelopp, beaktas skatteöverskotten för *tio* skatteår före skatteåret, räknat från det tidigaste året, tills jämförelseskatten är lika stor som inkomstskattens minimibelopp.

Skatteöverskotten beaktas dock inte, om över hälften av bolagets aktier eller andelar har bytt ägare eller över hälften av dess medlemmar har bytts under det år då skatteöverskottet uppstod eller därefter genom något annat fång än arv eller testamente.

Utan hinder av 3 mom. kan finansministeriet av särskilda skäl, när det med tanke på bolagets fortsatta verksamhet är behövligt, på ansökan bevilja rätt att beakta skatteöverskott.

9 §

Om jämförelseskatten sedan skatteöverskotten har beaktats är mindre än inkomstskattens minimibelopp, påförs bolaget det bristande beloppet såsom inkomstskatt *(kompletteringskatt)*.

14 §

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1990. I fråga om dividend som delas ut för skatteåret 1990 är inkomstskattens minimibelopp och storleken av gottgörelsen för bolagsskatt dock 21/29 av dividendens belopp. Vid beskattningen av en dividendtagare skall lagen inte tillämpas på dividender som har

Gällande lydelse

lopp och storleken av gottgörelsen för bolagsskatt 2/3 av dividendens belopp. Vid beskattningen av en dividendtagare skall lagen inte tillämpas på dividender som har delats ut för en räkenskapsperiod som har löpt ut före ikraftträdandet.

Föreslagen lydelse

delats ut för en räkenskapsperiod som har löpt ut innan lagen träder i kraft. Vad gäller den dividend som delas ut för skatteåret 1991 är inkomstskattens minimibelopp och storleken av gottgörelsen för bolagsskatt 2/3 av dividendens belopp. I fråga om dividend som delas ut för skatteåret 1992 är inkomstskattens minimibelopp och storleken av gottgörelsen för bolagsskatt 9/16 av dividendens belopp. Beträffande dividendtagare är gottgörelsen för bolagsskatt vid beskattningen för 1993 och därefter dock alltid 1/3 av dividendens belopp.

De skatteöverskott som uppstått under skatteåren 1989—1992 beaktas utan hinder av att bolagets aktier eller andelar har bytt ägare eller att medlemmarna har bytts ut under skatteåren 1989—1992 på det sätt som avses i 8 § 3 mom.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1993. I den jämförelseskatt som anges i 7 § medräknas dock inte inkomstskatt som påförs bolaget enligt 72 § 2—4 mom. beskattningslagen.

2.

Lag**om ändring av lagen om skattelättnader för sjöfarten**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 6, 7 och 14 §§ lagen den 18 juni 1981 om skattelättnader för sjöfarten (433/81), sådana de lyder i lag av den 14 december 1990 (1101/90), som följer:

Gällande lydelse

6 §

En skattskyldig som under 1981—1992 beställer fartyg med en nettodräktighet av minst 19 registerton för att byggas i Finland i finsk isavgiftsklass I A eller högre har rätt att vid beskattningen för det skatteår under vilket fartyget tagits i bruk samt för de tre följande skatteåren från inkomsten av rederirörelsen förutom övriga tillåtna avdrag varje år dra av

Föreslagen lydelse

6 §

En skattskyldig som under 1981—1993 beställer ett fartyg med en nettodräktighet av minst 19 registerton för att byggas i Finland i finsk isavgiftsklass I A eller högre har rätt att vid beskattningen för det skatteår under vilket fartyget har tagits i bruk samt för de tre följande skatteåren från inkomsten från rederirörelsen utom övriga tillåtna avdrag varje år

Gällande lydelse

ett belopp som utgör 3 procent av anskaffningsutgiften för fartyget (*avdrag för isavgiftsklass*).

Finansministeriet kan av särskilda skäl på ansökan bevilja den skattskyldige rätt till fullt eller partiellt avdrag för isavgiftsklass även från annan inkomst än inkomsten av rederirörelse samt även för ett i 1 mom. nämnt fartyg som har beställts från utlandet 1986—1992.

7 §

En skattskyldig har rätt att från inkomsten av rederirörelsen dra av beloppet av reservering som han gjort i sina bokslut för 1981—1992 (*fartygsanskaffningsreservering*). För att få dra av reserveringen skall den skattskyldige inom sex månader efter redovisningsperiodens utgång på ett i Finlands Bank särskilt öppnat konto sätta in ett belopp som utgör 50 procent av fartygsanskaffningsreserveringens belopp (*fartygsanskaffningsdeposition*).

14 §

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1981. Den tillämpas vid beskattningen för 1981—1995. Lagens 6 § och stadgandena i 7—11 §§ om fartygsanskaffningsreservering tillämpas likväl även vid beskattningen för 1996 och 1997.

En klassificeringsreservering som inte använts före utgången av 1995 anses såsom skattepliktig inkomst för 1995. En fartygsanskaffningsreservering som inte använts före utgången av 1997 anses såsom skattepliktig inkomst för 1997.

Föreslagen lydelse

dra av ett belopp som utgör 3 procent av anskaffningsutgiften för fartyget (*avdrag för isavgiftsklass*).

Finansministeriet kan av särskilda skäl på ansökan bevilja den skattskyldige rätt till fullt eller partiellt avdrag för isavgiftsklass även från annan inkomst än inkomsten av rederirörelsen samt även för ett fartyg som anges i 1 mom. och som har beställts från utlandet 1986—1993.

7 §

En skattskyldig har rätt att från inkomsten av rederirörelsen dra av beloppet av reservering som han har gjort i sina bokslut för 1981—1993 (*fartygsanskaffningsreservering*). För att få dra av reserveringen skall den skattskyldige inom sex månader efter räkenskapsperiodens utgång på ett i Finlands Bank särskilt öppnat konto sätta in ett belopp som utgör 50 procent av fartygsanskaffningsreserveringens belopp (*fartygsanskaffningsdeposition*).

14 §

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1981. Den tillämpas vid beskattningarna för 1981—1995. Lagens 6 § och stadgandena i 7—11 §§ om fartygsanskaffningsreservering tillämpas likväl även vid beskattningarna för 1996—1998.

En klassificeringsreservering som inte har använts före utgången av 1995 anses såsom skattepliktig inkomst för 1995. En fartygsanskaffningsreservering som inte har använts före utgången av 1998 anses såsom skattepliktig inkomst för 1998.

Denna lag träder i kraft den

199 .